

J. A. Wheeler and C. Misner, [Geometroynamics](#), Academic Press, New York, 1962.

<https://postimg.org/image/tyahfjipx>

تلاش های دانشمندان در قرن بیستم بر این امر استوار بوده است که **نظریه واحدی** ارائه شود برای آشتی دادن دو نظریه ناسازگار با یکدیگر اما مهم و ظاهراً موفقیت آمیز قرن بیستم، یکی **نظریه نسبیت عام (GTR)** که به ساختار فضا-زمان با مقیاس های بسیار بزرگ می پردازد و دیگری **نظریه مکانیک کوانتومی** که ساختارهای اتمی و زیر اتمی در مقیاس های بسیار کوچک را شرح می دهد.

در راستای آشتی دادن یا ترکیب دو نظریه ای که در بالا به آنها اشاره شد، اینگونه نیز نتیجه گیری شده است که اگر نظریه ای بتواند اثبات کند که نیروی گرانش نیز همانند سه نیروی شناخته شده اصلی دیگر در طبیعت دارای ساختاری کوانتومی است، در آن صورت می توان از آن به عنوان "نظریه همه چیز" یاد کرد. در قرن بیستم چندین نظریه بر همین پایه، یعنی **گرانش کوانتومی (Quantum Gravity)**، به عنوان نامزد **نظریه همه چیز (Theory of Everything, TOE)** توسط فیزیکدانان نظری مطرح گردیده که، ضمن داشتن ابهاماتی قابل توجه، هنوز از راه آزمایش مورد تأیید قرار نگرفته اند، از جمله: انواع مختلف **نظریه ریسمان (String Theories)**، **نظریه ام (M-Theory)** و گرانش کوانتومی حلقوی (**Loop Quantum Gravity**). **پویائی هندسی (Geometroynamics)**، به عنوان تفسیر **جان ویلر (John Archibald Wheeler, 1911-2008)** در مورد پدیده های طبیعی، تلاشی است برای توضیح کاملاً هندسی فضا-زمان و پدیده های مرتبط با آن. در حقیقت و به طور خلاصه، **جان ویلر** می خواست فیزیک را به هندسه تقلیل دهد. آیا او در اثبات نظریه خود موفق بوده است؟ نمی دانم.

نتیجه پژوهش های من گویای این امر است که **اثبات گرانش کوانتومی و اثبات وجود اتر** به گونه ای ریاضی وار امکان پذیر است. این اثبات که زیر بنائی هندسی دارد با به کارگیری **توزیع نرمال گاوسی** و در نتیجه درک **هندسه کوانتومی (Quantum Geometry)** و نیز **طول دقیق پلانک (Exact Planck Length)**، به عنوان تنها یکای طبیعی اثبات پذیر، محقق می شود.

توضیح:

این نوشتار ابتدا در تاریخ نوزدهم اکتبر ۲۰۱۶ در سایت Toquest.com منتشر شده است.

(بهمن ماه ۱۳۹۵)